

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

II. De varijs sacræ scripturæ editionibus, & quænam ex illis sit authentica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO II.

De varijs sacra Scriptura editionibus, & quaenam ex illis sit authentica.

NOtandum est sacra scripturæ libros varijs linguis & idiomatibus editos fuisse, ac in primis vetus Testamentum, licet primum linguâ Hebraicâ à Moysse, Prophetis & alijs authoribus conscriptum sit, varijs tamen ex causis Chaldaicæ, Syriacæ, Græcæ & Latine temporum successu transactum & editum fuisse.

Quod autem spectat ad novum Testamentum, constat omnes eius libros fuisse primum Græcè conscriptos, si tres tantum excipias, scilicet S. Matthæi Euangelium, quod Hebraicè primum ab illo scriptum fuit; Euangelium S. Marci, quod multi existimant Latinâ linguâ primum ab illo editum fuisse; & epistolam ad Hebræos, de qua ambigitur, an primum Hebraicè, an verò Græcè scripta fuerit: de his omnibus agit fusiſſimè Bellarm. lib. 2. de Verbo Dei, cap. 1. & sequentibus.

Hæc obseruatione præsuppositâ dicendum est, ex his omnibus Scripturæ sacrae editionibus solemni vulgatam editionem Latinam decreto Concilii Tridentini & Romani Pontificis auctoritate factam, esse veram, legitimam & authenticam canonicam scripturam. Hoc expressè definitum est in Concilio Tridentino in decreto supra sæpius citato sess. 4. his verbis: *Insuper eadem sacrosancta Synodus considerans non parum utilitatis accedere posse Ecclesie Dei, si ex omnibus Latinis editionibus, quæ circumferuntur, sacrarum librorum, quam pro authentica habenda sit, innotescat; statuit, & declarat, ut hæc ipsa vetus, & vulgata editio, quæ longo tot sæculorum usu in ipsa Ecclesia probata est, in publicis lectionibus, disputationibus, prædicationibus & expositionibus pro authentica habeatur.*

Illud idem præterea constat ex comparatione ipsius vulgatæ editionis & aliarum, quæ supra memoratæ sunt: Hebraicam enim editionem, partim negligentia librario-

rum,

rum, partim Rabbinorum ignorantia (qui puncta addiderunt, quæ vocalium litterarum, quibus carebant Hebræi, & supplerent vicem) fuisse aliquo pacto deprauatam, & quosdam etiam in eam errores irrephisse certum est, vt notat Bellarm. loco citato.

Quod spectat ad editionem vel potius paraphrasim Chaldaicam (si paucos libros veteris Testamenti excipias, scilicet Tobia, & Judith, & aliquam Esdræ & Danielis partem; qui libri existimantur fuisse primùm Chaldaicè editi) tota illa paraphrasis (quæ Targum à Rabbinis vocatur) nullius unquam momenti fuit in Ecclesia, cum in ea multa reperiantur christiana veritati parum consentanea.

Editio Syriaca (quæ fuit tantùm noui Testamenti, & quorundam librorum veteris) licet ab illius linguæ peritis probetur, nunquam tamen ab Ecclesia, authentica declarata est.

Quod pertinet ad Græcam; cum plures editiones linguâ illâ prodierint ex varijs authoribus, vt Aquila, Theodotione, Symmacho & alijs; editio tamen Græca, quæ septuaginta interpretibus in Ægypto tempore Ptolemaï Philadelphi facta est, omnibus alijs Græcis meritò anteponenda censetur. Quia tamen etiam illam vitiatam esse & corruptam multis in locis constat (vt testatur S. Iustinus martyr in dialogo cum Triphone, & S. Hieronymus præfatione in libros Paralipomenon & in Esdram) restat editio Latina, quæ quidem multoties & multipl'iciter etiam facta est, ita vt ante tempora S. Hieronymi innumerabiles propè reperirentur versiones & editiones Latinæ, vt testatur S. Augustinus lib. 2. de Doctrina Christiana cap. 11. verùm vna fuit inter omnes illas, quæ specialem semper in Ecclesia auctoritatem obtinuit; quæ vetus & vulgata editio dicebatur: vt constat ex S. Gregorio præfatione in lib. Moralium c. 5. & ex S. Hieronymo in cap. 14. & 49. Isaiæ: quam etiam S. August. lib. citato cap. 15. Ita' am vocat, & omnibus alijs anteponebat.

Et hæc est illa editio, quæ (licet eius author certus ignoret)

addide- gnoretur) ab vniuersa tamen Ecclesia communiter rece-
Hebrai, pta, & nouissimè in Concil. Trident. Authentica declara-
ram, & ta est; ac proinde in qua verum & legitimum Dei verbum
n est, vt continetur. Vnde sequitur omnia & singula, quæ in Ca-
nonicis sacra Scripturæ libris secundum illam authenti-
phrasim cam editionem continentur, pertinere ad fidei diuinæ
excipi- obiectum; & tanquam diuinitus reuelata & attestata, ab
Danielis omnibus esse recipienda, & credenda.

SECTIO III.

Ad quem pertineat definire verum & legitimum
sacra Scriptura sensum.

Antequam ad propositam quæstionem respondeamus, supponendum est tanquam certum, multis in
locis S. Scripturæ sensum esse maximè reconditum &
abstrusum; vnde fit, vt non sine magna difficultate perci-
pi & intelligi possit. Hoc constat ex epist. 2. S. Petri, cap.
vt. vbi loquens de epistolis S. Pauli dicit, in illis esse qua-
dam difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles deprauant, sic-
ut & ceteras scripturas, ad suam ipsorum perditionem: & S. Am-
brosius Epistolâ 44. ad Constant. Mare, inquit, est Scriptu-
ra diuina, habens in se sensus profundos, altitudinem Propheti-
corum Enigmatum, &c. S. item August. lib. 2. de Doct.
Christ. cap. 7. postquam dixit Scripturam sacram plenam
esse multiplicibus obscuritatibus & ambiguitatibus, ad-
dit hæc verba: Quod totum prouisum diuinitus esse non dubita-
ad edomandam labore superbiam, & intellectum a fastidio reuo-
candum, cui facile inuestigata plerumque viluerunt.

Ex quibus patet, quam falso hæretici huius temporis
dicant scripturas esse apertas, & cuius ad intelligendum
facillimas, nempe vt eo prætextu eas ad libitum contor-
queant.

Cum igitur Scriptura sacra obscura sit, & interpretatio-
ne